

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce Z-Group Steel Holding, a.s.**, IČ 00011380, se sídlem Veselí nad Moravou, Kollárova 1229, *zastoupeného Mgr. Tomášem Šmucem, advokátem se sídlem v Plzni, V Malé Doubravce 27*, proti **žalovanému Ministerstvu životního prostředí**, Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10, za účasti osob na řízení zúčastněných **obce Dobřív**, se sídlem v Dobřívě 305, *zast. Mgr. Ing. Jiřím Vogeltanzem, advokátem se sídlem v Plzni, Veverkova 1* a **města Hrádek**, se sídlem nám. 8. května 270, Hrádek, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2012 čj.108/520/12, 11210/ENV/12,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob na řízení zúčastněných nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím Ministerstvo životního prostředí zamítlo odvolání Železáren Veselí a.s. a potvrdilo napadené rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 21.12.2011, čj. ŽP/6260/11. Tímto rozhodnutím o změně č. 2 integrovaného povolení Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, jako příslušný správní orgán podle § 33 písm. a) zák. č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění a o změně některých zákonů (dále jen zákon o integrované prevenci), změnil integrované povolení

vydané dne 14.3.2008 pod čj. ŽP/3608/08, ve znění změny č. 1 vydané dne 20. července 2009 pod čj. ŽP/8225/09 společnosti Železářny Veselí a.s., IČ: 00011380 k provozu zařízení Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcování za tepla a podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci rozhodl tak, že kapitola 1.2.2. - Odběr podzemních vod se ve výše uvedeném rozhodnutí zrušuje bez náhrady, dosavadní bod 1.2.3. se nově označuje jako bod 1.2.2., bod 1.2.4. se nově označuje jako bod 1.2.3. a bod 1.2.5. se nově označuje jako bod 1.2.4. Krajský úřad Plzeňského kraje v odůvodnění tohoto rozhodnutí uváděl, že dne 25.5.2011 obdržel žádost obce Dobřív o zrušení části výše uvedeného integrovaného povolení týkajícího se čerpání podzemních vod ze dvou vrtů umístěných na p.p.č. 20/2 (vrt S1) a p.p.č. 70/1 (vrt VH4) v k.ú. Pavlovsko. Dne 7.6.2011 zahájil správní orgán řízení z moci úřední oznámením o zahájení tohoto řízení podle § 46 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu. Správní orgán posoudil předloženou žádost a přiznal statut účastníka řízení v řízení o změně č. 2 uvedeného integrovaného povolení obci Dobřív na základě § 27 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu. K tomu uváděl, že zákon o integrované prevenci řeší ve svých ustanoveních pouze možnost podání žádosti o vydání integrovaného povolení nebo jeho ohlášené změny provozovatelem zařízení a nikoliv jiným účastníkem řízení. Podklady předložené obcí Dobřív, a to především pravomocná rozhodnutí příslušných soudů, dokládala obci Dobřív nová vlastnická práva k souboru věcí „vodovod Pavlovsko“. Citované integrované povolení pro Železářny Veselí a.s. v kapitole 1.2.2. týkající se povolení odběru podzemních vod z vrtů S1 a VH4 na p.p.č. 20/2 a 70/1 v k.ú. Pavlovsko, se dostalo do přímého rozporu s uvedenými pravomocnými rozhodnutími soudů. Z tohoto důvodu správní orgán aplikoval ve vztahu k přisouzení statutu účastníka řízení obci Dobřív správní řád, zák. č. 500/2004 Sb. a to s použitím § 46 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Správní orgán použil obecná ustanovení správního řádu z toho důvodu, že změnu integrovaného povolení lze uskutečnit podle § 16 odst. 1 písm. b) zák. o integrované prevenci na základě ohlášení plánované změny v provozu zařízení provozovatelem zařízení, což se v daném případě nestalo a žádost jiného subjektu o změnu integrovaného povolení než provozovatelem zařízení, není zákonem o integrované prevenci řešena. Správní orgán dále vycházel z rozsudků příslušných soudů, na jejichž podkladě není pochyb o tom, že vlastnictví souboru věcí vodovod Pavlovsko náleží obci Dobřív, z čehož dovodil, že není možné, aby povolení k odběru podzemních vod z vrtů S1 a VH4 na p.p.č. 20/2 a 70/1 v k.ú. Pavlovsko sloužilo provozovateli zařízení. Správní orgán v průběhu vedeného řízení vyzval dosavadního provozovatele zařízení k předložení důkazu o skutečnosti, zda má uzavřenou smlouvu či dohodu s obcí Dobřív o využívání technologických částí vodovodu Pavlovsko za účelem zásobování osady Pavlovsko pitnou a užitkovou vodou. Správní orgán k této výzvě obdržel žádost zástupce provozovatele zařízení o přerušení vedeného správního řízení do doby, než nabyde právní moci rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR o dovolání ve věci sp. zn. 22Cdo 1510/2011. Správní orgán o této žádosti usoudil tak, že v dané věci bylo pravomocně skončeno řízeno před soudem I. i II. stupně a v řízení bylo rozhodnuto o vlastnictví souboru věcí vodovod Pavlovsko ve prospěch obce Dobřív a dovolání podané ve věci nemá odkladný účinek. Z tohoto důvodu žádosti o přerušení vedeného správního řízení nevyhověl a rozhodl o změně předmětného integrovaného povolení ve výše uvedeném rozsahu.

O odvolání Železáren Veselí a.s. proti výše uvedenému rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje rozhodlo Ministerstvo životního prostředí žalobou napadeným rozhodnutím, kterým podané odvolání zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo. Žalovaný v odůvodnění

svého rozhodnutí kromě jiného uváděl, že obec Dobřív nebyla účastníkem řízení o vydání integrovaného povolení a nemohla tedy ani ve znění zákona o integrované prevenci žádat o zrušení integrovaného povolení nebo jeho části. Krajský úřad posoudil žádost obce Dobřív jako oprávněný podnět a z moci úřední zahájil řízení o změně č. 2 integrovaného povolení podle ust. § 19a odst. 2 cit. zákona. Oznámení o zahájení řízení krajský úřad rozeslal všem účastníkům řízení, a to též obci Dobřív, která se stala podle § 7 odst. 1 zák. o integrované prevenci účastníkem řízení jako vlastník předmětného vodovodu. Žalovaný dále uváděl, že krajský úřad v tomto směru postupoval správně. Svým rozhodnutím o vydání integrovaného povolení založil krajský úřad původnímu provozovateli zařízení, a to společnosti Železářny Hrádek a.s. právo k provozování vodovodu Pavlovsko a právo k odběru podzemních vod. Vycházel přitom z předchozích souhlasů příslušných správních orgánů a z předpokladu, že původní provozovatel zařízení je také vlastníkem uvedeného souboru věcí. Předložením dokladů o vlastnictví, a to předloženými rozsudky příslušných soudů, prokázala svá vlastnická práva k souboru věcí vodovod Pavlovsko obec Dobřív. Tím krajský úřad zjistil, že část vydaného integrovaného povolení je vlastně protiprávní, protože zakládá Železářnám Veselí a.s. právo nakládat s majetkem jiného právního subjektu bez toho, aby měla s tímto právním subjektem uzavřenou smlouvu či dohodu o jeho užívání.

II. Žaloba

Žalobce v rámci podané žaloby zdůraznil, že žalobu podává za situace, kdy Nejvyšší soud dosud nerozhodl o dovolání podaném společností Železářny Hrádek a.s., kterým se tato společnost domáhá zrušení rozhodnutí ve věci povinnosti vydání věcí tvořících „vodovod Pavlovsko“ vydaných příslušnými soudy v I. a II. stupni a kdy k dobrovolnému vydání věci představující „vodovod Pavlovsko“ společností Železářny Hrádek a.s. obci Dobřív nedošlo. Žalovaný dále konstatoval, že řízení o změně integrovaného povolení upravuje ust. § 19a zák. o integrované prevenci, na jehož zákonnou dikci odkázal. Žalobce považoval výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný, neboť žalovaný se napadeným rozhodnutím ztotožnil s postupem Krajského úřadu Plzeňského kraje, který změnil integrované povolení vydané žalobci a nedodržel přitom postup speciálně proto upraveným ust. § 19a odst. 2 zák. o integrované prevenci. V daném případě měl Krajský úřad Plzeňského kraje na základě podnětu obce Dobřív provést přezkum podle § 18 odst. 1 zák. o integrované prevenci a na základě tohoto přezkumu podle § 19 odst. 1 písm. a) zák. o integrované prevenci měl uložit žalobci provést v přiměřené lhůtě opatření k nápravě nebo podle § 19 odst. 1 písm. b) téhož zákona měl vyzvat žalobce v přiměřené stanovené lhůtě podat žádost o změnu integrovaného povolení. V rozporu s tím, však krajský úřad postupoval s použitím obecných ustanovení správního řádu, s odkazem na ust. § 46 odst. 5 zák. o integrované prevenci. Žalobce považoval výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný též proto, že žalovaný se zcela ztotožnil se stanoviskem Krajského úřadu Plzeňského kraje o tom, že obec Dobřív je vlastníkem souboru věcí označeného „vodovod Pavlovsko“ a nepřihlédl ke skutečnosti, že otázka vlastnictví obce Dobřív k předmětnému souboru věcí stále podléhala v době vydání napadeného rozhodnutí výsledku řízení vedeného Nejvyšším soudem o dovolání společnosti Železářny Hrádek a.s. proti rozsudku Krajského soudu v Plzni čj. 14 Co 296/2010-179. Ve smyslu ust. § 57 správního řádu řízení vedené Nejvyšším soudem o dovolání je řízením o předběžné otázce a zakládá důvod podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu pro přerušení

řízení. Podle žalobce napadené rozhodnutí z uvedených důvodů neodpovídá okolnostem daného případu, je v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, neboť není v souladu s veřejným zájmem.

III.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě plně odkázal na skutkové okolnosti a jejich právní vyhodnocení vyplývající z odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Plzni při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, které žalobce řádně uplatnil (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání při splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Při posuzování jednotlivých žalobních výtek krajský soud vycházel z následujících skutečností dokládaných obsahem správních spisů.

Dne 14.3.2008 Krajský úřad Plzeňského kraje vydal rozhodnutí čj. ŽP/3608/08 o žádosti o vydání integrovaného povolení společnosti Železářny Hrádek a.s. pro zařízení „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“ a podle § 13 odst. 3 zák. o integrované prevenci vydal uvedené společnosti integrované povolení. Z jeho obsahu z části 1., 2. – voda, kapitoly 1.2.2. – Odběr podzemních vod vyplynulo, že touto částí integrovaného povolení bylo vydáno povolení k čerpání podzemních vod ze dvou vrtů umístěných na k.ú. Pavlovsko na p. č. 20/2 (vrt S1) a p.č. 70/1 (vrt VH4). Provozovateli byla uložena povinnost dodržet max. povolené hodnoty odběrů stanovené pro obě studny dohromady určením max. množství odběru vody v l/s a v určených v m³ v denním a v ročním odběrovém množství.

Krajský úřad Plzeňského kraje rozhodnutím z 20. července 2009, čj. ŽP/8225/09 o změně č. 1 integrovaného povolení společnosti „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“ na základě oznámení změny v provozu zařízení podle § 16 odst. 1 písm. d) zák. o integrované prevenci, v souladu s § 19a odst. 2 zák. o integrované prevenci, změnil integrované povolení ze dne 14.3.2008, čj. ŽP/3608/08 s tím, že části 1. 2. -Voda, a kapitoly 1.2.2. - Odběr podzemních vod povolení k čerpání podzemních vod, se změna nedotkla. Změna č. 1. integrovaného povolení se týkala změny subjektu uživatele zařízení, kterým se místo dosavadního uživatele společnosti Železářny Hrádek a.s. stala společnost Železářny Veselí a.s., IČ 00011380.

Dále krajský soud vycházel z rozsudku Okresního soudu v Rokycanech ze dne 25. února 2010, čj. 6 C 28/2009-150, kterým straně žalované Železárnám Hrádek a.s. byla uložena povinnost do tří dnů od právní moci vydaného rozsudku vydat žalobkyni obci Dobřív soubor věcí nazývaných „vodovod Pavlovsko“ sestávající ze specifikovaných položek nacházející se v katastrálním území Pavlovsko. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 2.12.2010, čj. 14 Co 296/2010-179 byl výše uvedený rozsudek soudu I. stupně potvrzen. Uvedený rozsudek Okresního soudu v Rokycanech ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni nabyl právní moci dne 6.1.2011 a rozhodnutí se stalo vykonatelným. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. prosince 2012, čj. 22 Cdo 1510/2011-200 bylo zjištěno, že Nejvyšší soud v právní věci žalobkyně obce Dobřív proti žalovaným Železárnám Hrádek, a.s. o vydání souboru věcí vodovodu Pavlovsko, vedené u Okresního soudu v Rokycanech pod sp. zn. 6C 28/2009, ve věci dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. prosince 2010, čj. 14 Co 296/2010-179, dovolání odmítl.

Z obsahu správního spisu dále krajský soud zjistil, že dne 25.5.2011 obec Dobřív požádala Krajský úřad Plzeňského kraje o zrušení části integrovaného povolení ve znění jeho změny č. 1 týkající se čerpání podzemních vod v kapitole 1.2.2. integrovaného povolení. Dne 7.6.2011 Krajský úřad Plzeňského kraje vydal oznámení o zahájení řízení podle § 46 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., o vydání rozhodnutí o změně č. 2 integrovaného povolení podle § 19a odst. 2 zák. č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, pro zařízení „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“.

Krajský soud posoudil jako těžiště žalobní výtky tvrzení žalobce, že při vydání napadeného rozhodnutí nebyl dodržen postup podle § 19a odst. 2 zák. o integrované prevenci s tím, že příslušný úřad nepostupoval podle § 18 zák. o integrované prevenci a neprovedl přezkum plnění závazných podmínek vydaného integrovaného povolení. Žalobce současně tvrdil, že příslušný úřad místo toho postupoval podle obecných ustanovení správního řádu s odkazem na ust. § 46 odst. 5 zák. o integrované prevenci.

Krajský soud k této žalobní výtce shledal, že příslušný Krajský úřad Plzeňského kraje při akceptaci zvoleného postupu žalovaným správním orgánem, aplikoval obecná ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, pouze ve stadiu zahájení řízení z moci úřední a to ve vazbě na § 46 odst. 1 citovaného správního řádu. Tento procesní postup příslušný úřad řádně odůvodnil a krajský soud tento postup neshledal nezákonným. Zahájení řízení z moci úřední bylo provedeno v době, kdy žalobce Železářny Veselí a.s. vystupoval v pozici provozovatele zařízení ve vztahu, ke kterému bylo vydáváno integrované povolení zahrnující též povolení k odběru podzemních vod. Úkony správního orgánu při zahájení řízení o změně vydaného integrovaného povolení z moci úřední byly provedeny dne 7.6.2011. V této době již bylo vydáno pravomocné a vykonatelné citované rozhodnutí Okresního soudu v Rokycanech, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni, vycházející z prokázané skutečnosti, že obec Dobřív je vlastníkem zařízení „vodovodu Pavlovsko“. V této době žalobce Železářny Veselí a.s., jako nositel části integrovaného povolení k odběru podzemních vod ze zařízení „vodovodu Pavlovsko“ byl jako provozovatel zařízení „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“ vázán základními povinnostmi provozovatele zařízení ve smyslu § 16 zák. o integrované prevenci. K těmto povinnostem náležela též povinnost vyplývající z § 16 odst. 1 písm. b) cit. zákona ohlásit příslušnému úřadu

plánovanou změnu v provozu zařízení. Této povinnosti provozovatele zařízení žalobce nedostál a z tohoto důvodu příslušný Krajský úřad Plzeňského kraje nemohl postupovat podle § 3 zák. o integrované prevenci a ve smyslu § 3 odst. 1 *in fine* nemohlo dojít k zahájení řízení ve věci integrovaného na povolení dnem, v němž by žádost tomuto úřadu byla doručena. Vzhledem k tomu, že zákon o integrované prevenci neobsahuje další zvláštní procesní ustanovení, na vzniklou situaci dopadající, Krajský úřad Plzeňského kraje správně s použitím § 46 odst. 5 zákona o integrované prevenci aplikoval obecnou právní úpravu a postupem podle § 46 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu zahájil předmětné řízení z moci úřední. V dalším řízení již příslušný úřad postupoval v intencích zákona o integrované prevenci.

Žalobce nezákonnost vydaného rozhodnutí a řízení jemu předcházejícímu odůvodňoval nedodržením postupu úřadu podle § 19a zák. o integrované prevenci. Podle citovaného ust. § 19a odst. 1 zák. o integrované prevenci ve znění platném do 18.4. 2012, *dojde-li úřad na základě ohlášení plánované změny v provozu zařízení podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo na základě přezkumu podle § 18 a 19 k závěru, že se jedná o podstatnou změnu v provozu zařízení, vyzve provozovatele zařízení, aby úřadu ve lhůtě, kterou stanoví, podal žádost o změnu integrovaného povolení, přičemž může stanovit, které náležitosti žádosti se nevyžadují. V řízení se postupuje přiměřeně podle § 3 až 15.* Podle § 19a citovaného zákona, *dojde-li úřad na základě ohlášení plánované změny v provozu zařízení podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo na základě přezkumu podle § 18 a 19 k závěru, že se nejedná o podstatnou změnu v provozu zařízení, ale že je nezbytné provést změnu integrovaného povolení, provede změnu integrovaného povolení úřad. Změnu integrovaného povolení zveřejní úřad obdobně podle § 13 odst. 8. Úřad zašle změnu integrovaného povolení Ministerstvu životního prostředí do 7 dnů od nabytí právní moci této změny.*

Žalobce tvrdil, že na základě podnětu obce Dobřív (ve smyslu signalizace změny vlastnických práv u zařízení „vodovodu Pavlovsko“) měl správní orgán provést přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení a na základě jeho výsledku měl postupovat podle cit. ust. § 19a odst. 2 zák. o integrovaném povolení. Tuto žalobní výtku krajský soud shledal jako nedůvodnou. Dojde-li postupem podle § 19a odst. 2 citovaného zákona příslušný úřad na základě přezkumu podle citovaného ust. § 18 k závěru, že se sice nejedná o podstatnou změnu v provozu zařízení ve smyslu § 2 písm. j) zák. o integrované prevenci, ale že je nezbytné změnu integrovaného povolení provést, provede tuto změnu integrovaného povolení samotný úřad. Podmínkou tohoto postupu je však provedení přezkumu plnění závazných podmínek integrovaného povolení, kterou ve smyslu § 18 odst. 1 cit. zákona úřad provádí alespoň každých 8 let a přezkoumává, zda nedošlo ke změně okolností, které mohou vést ke změně závazných podmínek integrovaného povolení. Ve vztahu k předmětu vedeného řízení je nutné konstatovat, že změna č. 2 integrovaného povolení se dotýkala části platného integrovaného povolení k odběru podzemních vod v jeho kapitole 1.2.2. Integrované povolení v této části definuje závazné podmínky, za kterých lze provádět odběr podzemních vod a tyto podmínky byly vymezeny množstvím odběru podzemních vod stanovením max. možného množství v l/s a stanovením max. denního a ročního objemu podzemních vod v m³. Tyto závazné podmínky integrovaného povolení byly poprvé závazně stanoveny v původním integrovaném povolení vydaným Krajským úřadem Plzeňského kraje dne 14.3.2008 pod čj. ŽP/3608/08 a v rámci integrovaného povolení ve

znění změny č. 1 vydaného Krajským úřadem Plzeňského kraje dne 20.7.200 čj. ŽP/8225/09 zůstaly ve vztahu k odběru podzemních vod provozovatelem zařízení „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“, nezměněny. Změna č. 2 integrovaného povolení byla vyvolána změnou vlastnických práv komplexního zařízení „vodovodu Pavlovsko“, které přešlo do vlastnictví obce Dobřív, když dosavadní provozovatel zařízení „Železářny Hrádek a.s. – Výroba oceli a zpracování oceli válcováním za tepla“ ztratil právní titul pro užívání tohoto zařízení vodovodu, ze kterého byl oprávněn čerpat podzemní vody pro své zařízení. Obec Dobřív jako vlastník komplexního zařízení „vodovodu Pavlovsko“ nabyla jako jeden z atributů svého nabytého vlastnického práva též právo tuto věc užívat. Příslušný úřad neprováděl proto ve vztahu k vydanému integrovanému povolení přezkum plnění závazných podmínek, na jehož výkon se mimochodem vztahuje zákon o státní kontrole se všemi procesními i hmotněprávními důsledky, a protože ke změně plnění závazných podmínek integrovaného povolení nedošlo, nebyl ani povinen takovýto přezkum plnění závazných podmínek podle § 18 zákona o integrované prevenci provádět. Z tohoto důvodu nebyly ani naplněny podmínky pro to, aby příslušný úřad postupoval podle § 19 odst. 1 písm. a) zák. o integrované prevenci a případně uložil provozovateli zařízení provést v přiměřené lhůtě opatření k nápravě, event. aby postupoval podle § 19 odst. 1 písm. b) cit. zákona a vyzval provozovatele zařízení k přiměřené lhůtě stanovené úřadem k podání žádosti o změnu integrovaného povolení podle § 19a odst. 1 zákl. o integrované prevenci. Oprávnění příslušného úřadu vyplývající z § 19 odst. 1 písm. a) a b) zák. o integrované prevenci dopadá na jiné situace a týká se výslovně plnění závazných podmínek integrovaného povolení a nedopadá na změnu v osobě subjektu vlastníka, potažmo uživatele zařízení „vodovodu Pavlovsko“, ke kterému je příslušná část integrovaného povolení vázána. Žalobní výtku, kterou se žalobce dovolával nezákonnosti postupu žalovaného i postupu správního orgánu I. stupně byla z tohoto důvodu krajským soudem shledána nedůvodnou.

Žalobní výtky byly z výše uvedených důvodů krajským soudem shledány nedůvodnými a z tohoto důvodu krajský soud postupoval podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení účastníků vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s. a přihlíží ke skutečnosti, že žalovaný, který v řízení dosáhl procesnímu úspěchu náhradu nákladů řízení neuplatnil.

Rozhodnutí o tom, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, je odůvodněno ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že těmto osobám nebyly soudem uloženy ke splnění žádné povinnosti, v jejichž příčinné souvislosti by vznikly těmto osobám náklady.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. února 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková